

Неволята приучва насъ
 На всѣкъ трудъ благороденъ
 Така за пръвъ пѣтъ схванахъ азъ
 На що е слонъ пригоденъ.

Саминъ да бждешъ само день,
 Изисква се търпенье;
 Но вѣчно самъ, тъй както мене —
 Ужасно е мжченье.

И скитахъ често азъ въ захласъ,
 По хълми се катерихъ;
 Слѣди отъ живо нѣщо азъ,
 За жалость, не намѣрихъ

(Слѣдва)

Прѣв. * *